

g l a s b e

slovenske kulturne akcije

Leto VI. - 18 VOCERO DE LA CULTURA ESLOVENA 30.9.1959

KONCERT A. Kralj in Finkovih

Letošnji glasbeni večer je oprt predvsem na ustvarjalce zadnjega tričetrt stoletja: impresioniste, nove romantike in novejšje. Vokalni del bo prinesel razen tega še enega Gallusa — našemu občinstvu na splošno neznanega — in romantika Schuberta in Schumanna. Glede narodnostne pripadnosti avtorjev je klavirski del razen zaključne točke romanski: dva španca, en Francoz in en Argentinec, medtem ko pripadajo avtorji vokalnega dela sorazmerno slovanski, romanski in germanski skupini.

Gđc. Ančica Kralj je izbrala za ta nastop glasbeno in tehnično zahtevne in zanimive skladbe, Španski ples št. 5 (andantino quasi allegretto - andante - andantino) (Enrique Granados) dobro predstavlja avtorja, ki velja za enega najboljših predstavnikov španske duše: neukrotljiv ritem, sočna harmonija in čutno krepka melodika.

Iz slavne suite "Iberia" je skladba "Asturias" (allegro - più lento - allegro) Granadosovega vrstnika Isaaca Albéniza, Lisztovega učenca. Značilnosti te glasbe so v glavnem iste kot v prejšnji, le da je tu močnejša težnja po osebni noti in po virtuoznosti.

Argentinske folklore se poslužuje Alberto E. Ginastera in dosega močne učinke, ko družji primitivnost pettonskih melodij, sinkopirani ritem in moderno harmonično obdelavo. Tak je tudi Ples ljubke deklice (dolcemente espressivo) iz zbirke Argentinskih plesov za klavir.

V skupini "Estampes" (Podobe) impresionističnega mojstra Clau- da Debussyja je slika Vrtovi v dežju (net et vif) ena najbolj znamenitih, pa tudi pianistično najtežjih. Dovršenost slikanja z muzikalnimi sredstvi ne izključuje pri Debussyju globoke vsebine.

Preludij št. 2, op. 3 v cis-molu Sergija Rahmaninova je pač iz kompozicij za klavir solo tega velikega koncertista najbolj priljubljena, vendar ni izgubila svežine in sile.

Kvartet Finkovih bo začel z Jakoba Petelina-Gallusa skladbo Molitev v smrtni stiski (a cappella). Tudi pri tej skladbi je občudovanja vredno, kako zna Gallus razkriti dušne utripe, ne da bi razbil strogi stil svoje dobe. Skladba je napisana za štiri enake glasove; na drugačno zasedbo jo je priredil A. Geržinič. (Dalje na 4. str.)

SLOVENSKA KULTURNA AKCIJA

Deseti kulturni večer bo v petek dne 9. oktobra 1959 ob 19.30 v dvorani Slovenske hiše, Ramón Falcón 4158.

Predaval bo Milan Volovšek

* P A B L O P I C A S S O

Prireditev je v okviru Likovnega odseka in bodo prevadanje spremljale slike.

Enajsti kulturni večer bo v soboto dne 10. oktobra ob 21. uri v dvorani katoliške univerze (Instituto Superior de Cultura Religiosa) Rodríguez Peña 1054, Capital.

Glasbeni odsek

K O N C E R T

(program objavljamo na drugi strani)

Vstopnina: 40, 30, 20 pesov; vstopnice na razpolago v Dušno-pastirski pisarni Ramón Falcón in pol ure pred začetkom koncerta pred dvorano.

"Nekateri se boje padca v banalnost; strah jih je, da bi bili preprosti, da ne bi revolucionirali sveta z vsakim novim delom. Obsedenost s stalno revolucijo je zanimiva obsedenost. Neprestano prenavljanje bi kmalu dovedlo do izčrpanja glasbene snovi. Vedno se spominjam tega stavka velikega Fauréja: "Ne prizadevajmo si, da bi pokazali genij v vsakem taktu!" Vendar — on ga je imel!"

Arthur Honegger

v knjigi

"Jaz sem komponist".

"Godcev imamo dovolj, duhov malo... Tudi talent še ni vse; če ga nosi po svetu majhna duša, ki nam nima ničesar novega povedati, če ga nosi človek brez znanja in šolanega okusa, bo zakanpan i talent, da od njega ne bo nobene koristi."

Stanko Vurnik

(Uvodni članek v reviji "Nova muzika", 1928)

Tiska se:

D A N T E

BOZANSKA KOMEDIJA: PEKEL

Prevedel Tine Debeljak

OPOZARJAMO

Opozorjamo, da se začne

K O N C E R T

A. Kralj in Finkovih

točno ob 21. uri dne 10. oktobra in najbližji dohod je ali na podzemsko postajo Callao na vogelu Cordoba ali pa z vozili na ogel Callao y Santa Fe.

Sobota 24. okt. in nedelja 25. okt.

Gledališki odsek

Paul Claudel:

MARIJINO OZNANJENJE

Režija: Nikolaj Jeločnik.

Oprema: arh. M. Eiletz.

TARIFA REDUCIDA

Concesión 6228

Registro Nacional
de la Propiedad Intelectual
Nº 624779

I. del

- E. GRANADOS, Danza española N° 5
(Playera - Andaluz)
- I. ALBENIZ, Asturias (Leyenda)
- A. E. GINASTERA, Danza de la moza donosa
- C. A. DEBUSSY, Jardins sous la pluie
- S. RAHMANINOV, Preludij, op. 3 N° 2
Izvaža na klavirju ANČICA KRALJ

II. del

- J. PETELIN-GALLUS, Gebet in Todesnot
- A. GERŽINIČ, Cest brezupna slast
Izvaža kvartet FINKOVH
- F. SCHUBERT, Wohin?
- C. A. DEBUSSY, Les cloches
- C. A. DEBUSSY, Romance
- A. GERŽINIČ, Jesenska pesem
Samospevi, BOŽIDAR FINK
- R. SCHUMANN, Triolet
- R. SCHUMANN, Absence
- G. C. PARIBENI, Tenzzone di fontane
- E. ADAMIČ, Na Jurjevo
Tercet sester FINKOVH

Lepo je pomlad (narodne v priredbi A. Geržiniča)

Kvartet FINKOVH

Pri klavirju ALOJZIJ GERŽINIČ

obrazci in obzorja

VODEB V GLASBI

Na oktobrskem koncertu se bosta prvič izvajali dve Vodebovi pesmi: cikel "Cest brezupna slast" za vokalni kvartet, trio in solo s klavirjem in "Jesenska pesem" za bariton solo.

Cest brezupna slast. Klavirski uvod (c-mol) — allegretto con moto — uvede glavni motiv cele kompozicije: akord d-f-as-c in njegove kombinacije. Nervožno razgibano razpoloženje pada v temen molov akord. Od tu se dvigne v kvartetu prikaz tuje pokrajine: oljke, pomaranče, morje, nebo — in sredi tega naši šotori. Nato: odhajanje. Klavir vztraja na enem tonu, obenj polagajo glasovi svoje akorde. Končajo a cappella v dolgih četverozvokih. Premor. V otožnem andante zaključijo soliisti (njegova linija pada, dokler ne koraka po globokem c-ju): "...in meni so ostale le stopinje ko črne rane v mehkem belemrodu." Na nizki c-molov končni akord postavi klavir visok es-durov trozvok — nejasno prelivanje občutij je značilno za ves cikel.

Prvi del druge pesmi je ena sama zračna lepota (allegretto grazioso). Ženski trio podoživlja jadrnanje oblakov, sončni smeh, nagajivi veter. Polni akordi se v naglem teku prelivajo iz mehkega as-dura v sveži c-dur, svetli b-dur, igrajoči se e-dur in preprosto veseli f-dur, dokler se melodija ne zgosti v čustveno prepojeni es-dur; spomin na cvetno nedeljo doma jo h koncu vzboči po ljudskem načinu. Na ta najsvetlejši del pesnitve sledi kontrast (andante mesto) — solistova izpoved ob skopi spremeljavljavi klavirja: "Jaz pa na srcu pestujem limonov grenki cvet." To zadnje ponove vsi štirje glasovi v dvakrat počasnejšem tempu, sopran in bas v oktavah, medtem ko se v sredini gnetajo disonance. V sklopnem akordu zdrzne drugi sopran za pol tona nižje: kratek durov trozvok se sprevrže v molovega. Enako v klavirski zaključni igri.

Prvi del tretje pesmi obvladuje ritem "težke krvi črnega asfalta"; skozi vso to pesem se v spremljavljavi od časa do časa pojavljajo rahlo spremenjeni padajoči toni osnovnega akorda (d-c-b-as). Intenzitetni višek je v trikratnem vzkliku: cesta -

naši večeri

Deveti kulturni večer je bil v petek 25. septembra in je predaval dr. Tine Debeljak o Delu Slov. kult. akcije v okviru slovenske zamejske književnosti. Prireditelj je bila v okviru Literarnega odseka in jo je vodil Ruda Jurčec.

Slovenska literarna zgodovina bo morala obravnavati slovensko emigracijo in zamejsko književnost po letu 1945. Zamejska je zajela knjižno delovanje v slovenskih središčih Koroške in Primorske, emigracijska pa se je začela uveljavljati najprej v begunskih zatočiščih v Avstriji in Italiji, potem pa se je začela organizirati po raznih središčih, kjer so se ustavljale kolonije slovenskih beguncev po obeh Amerikah, Kanadi in v Avstraliji. Predavatelj je zajel razvoj daleč nazaj in sicer na začetke našega stoletja in orisal okvir duhovnosti, v katerem se je naša književnost oblikovala. Podal je sliko gibanj po prvi svetovni vojni in vsebinsko misli in idej, ki so prevevale literaturo do izbruha druge svetovne vojne. Ko je podajal pregled nastopa in delovanja emigracijskih književnikov po l. 1945, je nakazal razsežnost in različnost ustvarjanja. Opozoril je na stalnico razvoja, ko je književnost stremela zlasti v afirmacijo duhovnosti in celo mistike.

Sledila je debata, ki je skušala opozoriti na silnice, ki skušajo ta razvoj še poudariti in ga spraviti v pravo smer res umetnostnega ustvarjanja in oblikovanja.

— Slavistika na ljubljanski univerzi preživlja hude čase. V manj ko desetih letih je izgubila dva največja stebra, prof. Ramovša in prof. Nahtigala (slednji je bil sicer že nekaj let upokojen). Zaradi afere s svojo v nemščini napisano zgodovino slovenskega slovstva je moral zapustiti univerzo dr. A. Slodnjak in univerza je ostala brez profesorja za slovensko književnost. Govori se, da se zelo majoje tla pod nogami tudi prof. dr. Marjji Borštnikovi, ki je vodila Institut za slovansko filologijo, dočim predava dr. Tine Logar zgodovino slovenskega jezika. Ta dva sta edina, ki sta ostala za slovenistiko na slovenski univerzi, dočim ima nasprotno ljubljanska univerza kvalificiranega predavatelja za hrvaško in srbsko književnost prof. dr. Štamparja, zgodovino srbohrvaškega jezika predava prof. Jurančič, prof. Kalenič pa podaja moderni srbohrvaški jezik. Seveda nima nikdo nič proti temu, ker so dobro zasedene stolice vsem univerzam v odliko, vendar se je

zgodilo, da je slovenska univerza ostala brez profesorja za slovensko književnost; še usodnejše pa je dejstvo, da kandidatov za slovenistiko ni, ker je število promovirancev padlo in v zadnjih letih ni bilo absolventa, ki bi priglasil tezo s področja slovenske književne zgodovine. Sicer se pa baje napoveduje nova afera: pri SM izide kmalu nov zvezek Zgodovine slovenskega slovstva, ki sta ga napisala dr. A. Slodnjak in dr. Lino Legiša. Prvi je obdelal obdobje romantike, drugi pa dobo realizma. Pravijo, da je razlaga romantike taka, da bo vihar pri komunistih hujši kot je bil pri izidu knjige v Berlinu; vse to vedo povedati nekatera poročila iz Ljubljane.

— Cirilmetodijski duhovniki v Sloveniji so proslavili svojo desetletnico s kulturno prireditvijo v ljubljanskem Mestnem gledališču. Izmrtveni pevski zbor je zapel slovenske pesmi, med drugim kantato Samotni hrast po besedilu Alojzija Koejančiča in na Ma

Kronika

— Sedmi slovenski socialni dan (prireja jih Družabna pravda) je bil v nedeljo 13. septembra. Študij je bil posvečen problemu žene v sodobnem svetu. Predavali so univ. prof. dr. Ignacij Lenček ("Krščansko pojmovanje poslanstva žene"), Anica Kraljeva ("Žena v sodobnem družabnem življenju") in Marjana Marnova ("Poslanstvo žene in matere v izseljenstvu"). Udeležba je bila odlična in je bil prav ta socialni dan med najbolj uspešnimi, kar smo jih imeli v Argentini.

DAROVALI SO

JUBILEJNO NAROČNINO za peti letnik so plačali: č. g. Guštin Jože (800.— pesov); Jakob Fr., San Nicolás (800.— pesov); Zmet VI., San Nicolás (800.— pesov); dr Ing. Lenček (800.— pesov in 347.— pesov v tiskovni sklad).

Za GLAS (tiskovni sklad): Rev. Dolšina St. USA 5 dolarjev; č. g. Gosar 100.— pesov; g. Milkovič, Buenos Aires 100.— pesov; Humar Val., Dunaj 7.60 dolarjev.

Za MEDDOBJE (tiskovni sklad): ga. Šoukal Čikago 7 dolarjev.

Vsem: iskrena hvala!

odmevi

— "Katoliški glas" (z dne 14. maja 1959) je prinesel daljše poročilo o 8. številki Meddobja in pravi med drugim: "Meddobje je danes najboljša kulturnoleposlovna revija, ki se mirno uvršča med tovrstne revije vodilnih narodov."

— ...in bom ozdravela, - und ich werde genesen sein... Pod tem naslovom je hamburška založba Paul Szolnay izdala zapiske iz dnevnika mlade Dunajčanke Edeltraud Fulda. Otroštvo, družina, okolje, navdušenje za plesno umetnost — dokler je ni napadla neozdravljiva bolezen nasledničnih žlez (morbus Addison). Sledilo je 13 let romanja iz enega sanatorija v drugega, nešteti načinov zdravljenja, petih smrtonesnih operacij. Le mati je še upala v njo, ko je premagala vse zapreke za potovanje v Lurd. Pretresljivo se bero preprosti opisi v votlini in ozdravljenje. Cerkev in znanost sta priznali, da gre tu za čudež. Edeltraud Fulda, ki jo je kardinal Inntzer nekoč smehljalje nazval "malo Bernardko", se zdaj preživlja s pletenjem. Letos je zapisala v dnevnik: "Medtem je šlo življenje dalje, življenje, ki mi je bilo na novo podarjeno. In jaz se veselim — veselim vsega, kar bo še prišlo."

— Ruski pisatelj Šolohov (avtor romana Tihi Don) je obiskal Anglijo. Kamor je prišel, je menil, da je njegova naloga, da daje v nič pisatelja Borisa Pasternaka. Listi so se spraševali, ali govori Šolohov iz zavisti ali pa mu je bilo naročeno pobijati ugled Nobelovega nagrajenca.

cesta - cesta, kar v slogu bel canta poje nato solist o mladostnih iluzijah. Široko izpeljana pevska črta se razbije v treh za pol tona oddaljenih si polovinkah ("Zdaj je noč"), ki se jim z disonanco priključijo tri polovinke inštrumenta. Sledi resignacija ("Na cestnem robu sem... in vdano čakam...") Vse se izgubi v skrajne globine.

Četrty del (allegro agitato) uvaja pospešena in pojačena variacija uvoda v prvi del. Besedilo je skraćeno ne sedem besed, štiri od teh enozložnih. V prvih štirih ("In še me mami") se preprezajo glasovi v nekakem fugatu tonov, ki sestavljajo glavni motiv. "Cest" spomni s padcem v oktavi na vzklike prejšnjega dela. V "brezupna" grede glasovi unisono, pa se v poslednji besedi ("slast") spet razdvoje v utripajoč akord osnovnih tonov. Zaključek je zdaj obraten kot pri 2. pesmi: sopran in alt se v prvi dobi končnega akorda vzdigneta le na malo terco, a se v drugi dobi utrdita na veliki — zmagal je c-dur. Pač pa se v sledečih taktih klavirja spet zmešata durov trozvek tonike in molov trozvek 6. stopnje.

* * *

V "Jesenski pesmi" (e-dur) se poglobitna melodija pojavi že v začetnih taktih klavirja nad razpoloženimi polnimi akordi v šestnajstinkah ("zlata roka jeseni", "luč ko medica", "dozorele ajde"). Razpoloženje se zaključi z značilnim, potem še večkrat ponovljenim skokom na terco nad toniko (cis [ali dis]-gis). Po recitativnem vmesnem delu ("truden, težak, preoran") se povrne razpoloženje jesenske bogate krasote. Vanj vsekajo (nad tremolom v basu in tročimi se postopi v desni roki) veliki intervali solista: "In mislim: — Kako je minilo! — Poletje, mladost, bolečina." Po teh krikih je možno le vdano spoznanje o minljivosti ("Zdaj bo ocvela še luč... mirno bo umrla...") Spreminjajoče se harmonije klavirja vodijo k povzemu začetne melodije. Edini pesnikov sobesednik je ostalo lastno sree. Jesenski zvoki se izgube v nebo.

A. G.

vovo glasbo. Zbor vodi Ivan Preglje. Društvo izdaja revijo Nova pot, ljubljansko kom. glasilo Delo pa piše ob tej priliki, da se zlasti mlajši duhovniki upirajo pristopiti v društvo.

— Umrli je v Ljubljani slovenski pesnik Pavel Golia. Rodil se je v letu 1887 in je bil dolga leta dramaturg in pozneje tudi ravnatelj ljubljanske Drame. Napisal je celo vrsto mladinskih iger, ki so imele velik uspeh. Kot osebni prijatelj Izidorja Cankarja je l. 1937 zastopal kot delegat slovenskega PEN kluba slovenske književnike na kongresu PEN-a v Buenos Airesu, kjer je bil tedaj Cankar jugoslovanski poslanik.

— Med ameriškimi založniki narasča zanimanje za spise politične vsebine. Harry Truman je že napisal prvo knjigo spominov in sedaj pripravlja nadaljevanje. Revije se že zanimajo za objavo v izveščkih, vendar zahteva Truman za vsako objavo honorar 150.000

dolarjev. — Predsednik Eisenhower je dosedaj prejel za svojo knjigo "Crusade in Europe" (spomini na drugo svetovno vojno) nad en milijon dolarjev. — Bivšemu predsedniku angleške vlade Anthonyju Edenu ponujajo 300.000 dolarjev honorarja, če dovoli natis dveh desetih njegove prihodnje knjige v Združenih državah. Za Churchillom je bil Eden od l. 1935-1956 najvidnejši član angleških vlad.

— Na filmskem festivalu v Benetkah so predvajali tudi jugoslovanski film Vlak brez voznega reda, kritika pa piše, da je ostal nepažen. Na festivalu v Pulju je film dobil posebno nagrado.

V Tokiu je izšel zadnji zvezek Katoliške enciklopedije. Delo je izdala katoliška univerza Sofija in obsega pet zvezkov. V celoti je bilo zdaj zaključeno po 25 letih. Pobudo za izid je dal pokojni papež Pij XII. Enciklopedija ima že zdaj izreden vpliv na Japonskem in po vsej Aziji.

doma in po svetu

— V Zagrebu je umrl znani hrvaški katoliški književnik doktor **Ljubomir Maraković**, urednik Hrvatske Prosvjete, in odlični literarni kritik. Izšel je iz prve Mahničeve družine na Hrvatskem ter je bil do konca zvest njegovemu katoliškemu gibanju. Do smrti je bil predsednik Hrvatskega katoliškega starešinstva ter se je v tem položaju večkrat udeleževal kongresov Pax Romanae.

Že v prvi Jugoslaviji je bil kandidat za vseučiliškega profesorja moderne primerjalne literature, pa je masonom uspelo, da ni bil imenovan. Ker ni mogel priti na univerzo, je predaval na Ljudski univerzi, kjer je imel najbolj zasledeno predavalnico. Posvečal se je zato svoji reviji, ki je predstavljala hrvaški Dom in svet. Vedno je

bil prijatelj s Slovenci ter imel zveze z našimi katoliškimi literati. Pomemben je bil njegov esej o Pregelju. Zadnje čase je pisal celotno Hrvatsko literarno zgodovino, preračunano na šest knjig. V rokopisu je pustil napisan prvi del in tisti, ki ga poznajo, so mnenja, da je odlična knjiga. Politično se ni udeleževal, dasi je bil znana osebnost v vrstah LS. Pred smrtjo mu je papež Janez XXIII. poslal poseben blagoslov. Pogreb je pričal o njegovi priljubljenosti in vrednosti v hrvaškem javnem življenju. Umrl je velik prijatelj Slovencev in velik katoliški kulturni delavec.

— Največja vsakoletna literarna nagrada v Italiji je Premio Viareggio. Letošnja nagrada za naj-

boljše delo v prozi je bila podeljena mlademu Marinu Morettiju, dasi so vsi pričakovali, da bo prejel nagrado pisatelj Pasolino za roman *Una vita violenta*. Menotti je prejel nagrado za svoje novele, zbrane v knjigi *Tutte le novelle*. Žirija podeljuje tudi nagrado najboljšemu tujemu pisatelju, ki je tisto leto izšel v prevodu v Italiji. Letos je prejel nagrado poljski pisatelj Marek Hlasko za delo *Osmi dan*. Nagrada znaša milijon lir in si jo delita pisatelj in prevajalec.

— Françoise Sagan je izdala nov roman z naslovom: "Aimez-vous Brahms...?" Rokopis je imel na koncu naslova vprašaj in prve izvode so tudi že natisnili z vprašajem. Med tiskom pa se je odločila (na nasvet nekaterih kritikov, ki so prve izvode že prebrali), da je vprašaj črtala. Seveda so s tem izvodi, ki imajo vprašaj postali redkost in bibliofili zanje že plačujejo ogromne cene.

(Dalje s 1. str.)

Prvikrat bomo slišali Alojzija Geržiniča delo za kvartet s spremljavo klavirja *Cest brezupna slast* (na besedilo R. Vodeba). Lepote južne, a tuje dežele (prva in zlasti druga pesem) še povečujejo domotožje in vedno večjo osamljenost pesnika (solist). V tretji pesmi je kot zastrupljen od romanja po svetu, zdi se mu, da so utonili nekdanji vzori in da ga je življenje izvrglo. A v strupu cest je tudi omama in spodbuda. Skladateljeva naloga je bila zlititi te poetične vsebine z glasbenim valovanjem.

Baritonist Božidar Fink ima na sporedu mično, v narodnem duhu napisano Schubertovo pesem *Kam?* iz cikla "Lepa mlinarica" — tipično popotniško razpoloženje iz restavratorske dobe.

Debussy je zastopnik dvema razpoloženskima pesmima — obe ma na tekst P. Bourgeta. *Zvonovi* zgoščujejo jutranje razpoloženje s sladko-bridkimi spomini na srečna leta. Nežne prelivajoče se barve. Podobno je doživetje *Romance*. Kompozicijsko je nekoliko bliže klasičnim in romantičnim vzorcem, melodično je bolj izrazita od prejšnje. Vsekakor je Debussy tudi v samospevu dosegel višino največjih.

Jesenska pesem A. Geržiniča je nastala lansko leto na Vodebovo besedilo. Čarobnost jesenskih čudežev pa misel o minevanju in samoti — to je narekovalo glasbi poetičnost ponavljajočega se motiva in dramatičnost srednjega dela.

Tercet sesetr Finkovih bo predstavil dve Schumannovi kompoziciji, ki jih zlepa ne čuješ, pa spadata med najlepše njegove stvari. To je *Odsotnost* (op. 29, št. 2), napisana v srečnem in plodovitem letu poroke s Klaro Wieck, in *Triplet* (op. 114, št. 2), ena zadnjih stvaritev Schumannovega genija. Bogastvo motivov, mojstrstvo v vodenju, ločevanju in druženju glasov — to so posebne odlike obeh skladb.

Čisto drugačno razpoloženje bo prineslo delo Rimljana in milanskega profesorja Julija Cezarja Paribenija, skladatelja "Odisejevega povratka" za soliste, zборе in orkester: zašelesté naj znamenite fontane njegovega rodnega mesta v živahnosti melodij in raznolikosti ritma in akordov (*Hvalnica fontanam, a cappella*).

Zupančičeva *Na Jurjevo* je dobila v Emilu Adamiču mojstra, ki je znal muzikalno izraziti njeno šegavost in krepčino in ljudski ton. (*A cappella*).

Koncert bo zaključil kvartet (a cappella) s ciklom *Lepo je pomlad*, v katerega je A. Geržinič povezal sedmero narodnih pesmi tako, da se čim bolj izrabijo možnosti te komorne vokalne skupine.

A. G.

— PETI LETNIK knjižne založbe Slov. kult. akcije je bil napovedan v številu 16 Glasa in so prva dela novega letnika že v tisku. Kljub težkim razmeram se delo nadaljuje in bodo prve publikacije kmalu med naročniki in bralci.

LETNIK je posebnost: nosisi peto letnico in se obrača na naročnike s posebnim pozivom. Okoliščine izdavanja so se zelo spremenile in cene v tiskarnah in papirnicah se še niso ustalile.

Naše publikacije izhajajo z izredno nizkimi cenami in so res bile dosegljive vsakomur, tudi gospodarsko najšibkejšemu. Toda novi letnik je tudi jubilejni. Ker upamo, da bodo mnogi razumeli naš položaj in spoznali, da samo izredne žrtve in podpore morejo ohraniti kulturno delo, smo razpisali poleg navadne tudi JUBILEJNO naročnino. Za Argentino znaša navadna naročnina 450.— pesov, jubilejna pa 800.—

Upamo, da bo odziv številvilen in da se bo marsikdo odločil za resnico, da "dvakrat da, kdor hitro da". Možno je tudi plačevanje v obrokih.